

Een schoon sermooon van Christus rijcke, heerlicheyd ende macht.

<https://hdl.handle.net/1874/427563>

126
5

Een schoon

sermoon van Christus
rijcke, heerlicheyt
ende macht.

Apocal. xvij. c. en. i. Tim. vi. b.
Christus is een Coninck der Conin-
ghen, ende een Heere der Heeren, wiens
rijcke nimmermeer eynde en sal hebbē

M. D. xliij.

Ein

aus dem Jahr 1717
in der Stadt
am 1. März

aus dem Jahr 1717
in der Stadt
am 1. März

am 1. März

En Sermon banden rijcke Christi.

Den .xlv. Psalm beschrijft ons dat rijcke Christi, op het alder heerlicke en hooghelijcke, niet ghelijck dat bander werelt in den vleysche ghehoud en en gheacht sal worden en in der sienlicher ghedaenten aenghesien sal worden, maer gelijck als dat in hem seluen, inder waerheyt, voor Godt en in den geest sijn sal, en spreekt aldus: **M**ijn herte dicht een nieu liedeken, dat wonderlijck is, het gheue dat ich ghemaeect hebbe, van eenen Coninck, dat wil ich te kennen gheuen. **M**ijn tonghe is ghelijck als een penne, eens ghoeden schijners. **D**it is dat beghinsel des nieuwen liedekens, en die propheet **D**avid, wil hier mede allen menschen vermanen, dat si ernstelijcken toe hooren souden, ende leeren van desen rijcke, ende Coninck. **E**n spreekt verder: **G**hi o Coninck, sijt de schoonste onder alle menschen kinderen, in uwen lippen is wtgehoort oueruloedelijcken de gracie, ende daerom oock heeft v Godt gheleegent. **H**ier in singhet de Propheet **D**avid,

niet van der lichamelijcker Schoon-
heyt Chulki des hoochsten Conincs,
maer van der geestelijcker Schoonheyt
Chulki, als dat Chultus Iesus de Con-
inck, ende brupdegom, si een warach-
tich Godt, ende warachtich mensche,
met geenderhande sonde gheschent oft
besinet, maer gheheelijck supuer, repne
onnoosel, heplich, ende rechtuaerdich,
den welken Godt de Vader, niet bi-
maten, ghelijck anderen menschen, si
nen gheest ghegheuen heeft: Maer hi
is vol gheweelt van alder gratien en
waerheyt. Ioan. i. Hi is dat wtghedruc-
te beelt, des onsielijcken Gods, in
den welken wonet alle volheyt ende
oueruloedicheyt Gods lichamelijcken.
Colossen. i. capit. ende. ij. capittel. Hi is
de claerheyt der heerlijcheyt Gods,
Heb i. capittel.

Alle mensche kinderen sijn van natu-
ren leelijck, ende besinet, in sonden ont-
fanghen, en in sonden ghebozen, kinder
des toorns Gods, onreyn, ende onsup-
uer. Maer Christus is schoon, ia die al-
der schoonste bouen alle der menschen
kinderen, met geenderhande vuplicheyt
besinet, en is hi noch outsupuert. Ende
dat

3

dat rijke Christi, dwelck daer is ghe-
rechticheyt, blijfchap, ende brede in den
heplighen Gheest Roma. xiiij. is een
rijk dat van eewicheyt tot eewicheyt
duert, ende gaet alle ricken van deser
werelt te bouen. Ja dat rijke Christi,
is dat alder heerlijcke ende schoonste
rijcke, om die goddelijcke maiestept,
die daer in regneert en woont, om des
hepligen gheests ghenaden, en gauen,
om der Engelen dienste. en om der on-
wtsprekelijcker, wtuementer fupuer-
heyt des rycks.

De ricken van deser werelt sijn her-
ganchelijck, vol armoeden, iammers, en
ellende, de Coninghen van deser we-
relt vergaen, en en bliuen niet regneren
de eewichlijck: Maer Christus, is een
Coninck der Coningen, een Heere der
Heeren, wiens rijke nimmermeer een
eynde hebben en sal. En daerom spreekt
de propheet David in desen liedeken,
en verheffet Christum den Coninck te
recht, seggende: Ghi o Coninc Christe,
sijt schoonder dan alle menschē kinder.

Esaias in den .liij. spreekt van desen
Coninck, ende van desen rijke oock,
maer nochtans spreekt hi ten meesten,

hoe de Coninck Christus, en sijn rijke
van deser werelt anghenomen, aenghe
sien ende gheacht sal worden, te wete
ne: wat gheuoelen, die werelt, van des
sen Coninck Christo, ende van sijn
rijcke hebben sal, hoe seer dese coninck
Christus, in deser werelt vernedert en
verachtet sal worden et c. Want Chri
stus en is in deser werelt voor den men
schen niet verschenen en gheopenbaert
ghe worden, in Conincklycke, heerlycke,
hooghe, en goddelicken schijn, maer hi
heeft hem seluen hier gewt ende verij
delt, daer hi anghenomen heeft de ghe
staltenisse eens verachten knechts ghe
stelt in der gelijckenisse van eenen men
sche, van figueren ende ghedaente is hi
gheuonden gheweest als een mensche,
Philip. ij. capittel. Waer af dat noch de
Propheet Zacharias capit. ix. spreekt
aldus: Siet v Coninck, coemt n recht
naerdich, en een salichmaker, ootmoe
dich, ende vernedert, sittende op een
Eselinne, en op het ionck der saltbaris
gher Eselinnen.

De Propheet heeft dat te horen lan
gheuydt voorzien (Isai. liij.) dat Chri
stus comen soude in dat sine, maer oock
dat

5
dat hi handen sinen niet ontfangen sou-
de worden, als die ghearghert en ghe-
schandalisert souden worden, van der
verworpen, ende ongheachter gedaen-
ten Christi. En daer om roepet hi ooch
met lupder stemmen: Heere wie heeft
doch onse predicken gheloofst en wien
is den Arm des Heeren gheopenbaert?
Want hi spruyt wt, ende gaet op ghe-
lijck een teer rijken, ende is ghelijck
een wortel in een dorre aertrijck. Hi en
heeft gheene ghestaltenisse, ghedaente,
noch schoonheyt, wi saghen hem, maer
daer en was gheen ghedaente, die ons
wel beuallen mochte, hi was die alder
verachtste ende ontwaerdichste, vol smer-
ten ende cranchepts. Hi was also ver-
acht datmen dat aensicht dood hem ver-
borghhe. Daer omme en hebben wi
hem niet gheacht. Voorwaer hi droech
onse cranchept, ende nam op hem on-
se smerte Iſaie. int. liij. capittel. Also
beschryuet ons Iſaias, den verneder-
den, ende den ongheachten Christus
op dese werelt, ende Dauid, den heer-
lijcken, moghenken, ende alder schoons-
ten Christum, die daer ewichlijcken
regneert.

En al ist sake, dat Christus voor Godt
den Vader, alle tijt heerlijck, bemint,
waerdich, verheuen, groot, ende die al-
der Schoonste gheweest is, bouen allen
menschen kinder, ia oock in den Cruce,
ende in den wterken lijden, ende ver-
smaethept, nochtans so is die selfde
Christus voor der werelt, verworpen,
veracht, snoode, ende die alder snoot-
ste ghhouden gheweest, ia ooc ghelijck
van hem ghescreuen wort. Psal. xxi. Ee-
nen wozne ende gheē mensche. Also is
oock dat rijke Christi, in hem seluen,
ende voor Godt heerlijck ende Schoo-
ne, maer voor der werelt veracht, ver-
smaet ende snoode.

Oock so spreket Isaias .cap. ix. en
de noemet desen Christum, eenen Prin-
ce des breedts, wiens rijke vermenich-
fuldighen ende vermeerderen sal,
wiens Riede nemmeer een epude ne-
men sal, dat is: Dat Rijke Christi sal
wesen een Rijke des breedts, ende ghe-
rullichepts, in welken Rijke alle din-
ghen voorspoedelick gheadministreert
sullen worden, waer in ghehoort sal
worden die stemme des vrulichepts,
die stemme der blijchappen, te weten,
van,

7
van, dat wij wederom teghen Godt be-
soent sijn, van quitscheldinghe van on-
sen sonden, van die ghoetheyt en barm-
herticheyt Gods teghe ons, Item daer
sal ghehoort wordē, die stemme des Wap-
degoms, en der bruyt. In dit Rijke en
sal gheene draefheyt wesen (verstaet, ge-
steltick, In der sielen en consciencien,

Also heerlijck ende hoochelijck spreect
oock die prophete Hieremias van desen
brede in den Rijke Christi, cap. xxij.
aldus: In dien daghen (spreeckt hi) sal
Juda verlost worden, ende Israel sal
vrijlijc woonen. Die. v. Schrifturen
sijn vol ghetuyghenissen, van den breed-
samen Rijke Christi, Isai. xxvij. Mijn
volck sal sitten in de hutten des breedts
deen sal woonē in onsozgelike woonin-
ghen etc Ende, cap. ij. Als dan so sullen
si haer swaerden tot ploechijlers, ende
haer spiessen tot sickelen maken, want
daer en sal als dan gheen volck tswaert
teghen dat ander op heffen, en voort en
sullen si niet crijchs leeren. Ten laet-
sten als Jesus Christus geboren soude
worden, so hebben die Engelen gheson-
ghen: Glorie ende eere sij Godt in den
hoochsten ende op der aerden brede.

A. v. En

Ende ghelijck als Eutropius schrijft,
in den. vij. boeck, van den Roomschen
gheschiedenissen, so is tot desen tijden
oock gheweest eenen ghemeynen brede
ouer al.

Maer hier mach yemant dencken
of segghen, hoe comet vj, dat die Scrij-
tueren dat Rijke Christi noemen een
Rijke des breedts, daer Christus doch
selue seyt: dat hi niet ghecomen en is,
om brede te senden, maer onbrede. Die
Joden sijn bedroghe gheweest, om dat
sijde Schriftueren niet en verstonden,
ghelijck als oock heden sommighe nieu-
we Ghersten sijn, die welcke droomen
van eenen brede ende gherullicheyt, en
meynen, dattet Rijke Christi sij licha-
melijck ende vleeschelijck, in den welc-
ken regneren soude, eenen wtwendig-
ghen brede, wellusticheyt des vleeschs,
ende eene wereltlijcke gherullicheyt en
ghenoechte, in welchen Rijke, men van
gheender oorloghen hooren en sal .etc.
Dit verwachten die Joden noch huppe
van daghe tot daghe, ende meynen sij
sullen weder om in haer Rijke ghe-
bracht worden. Maer si verwachten te
bergeefs, ende en verstaen ganschelijck
ende

ende gheheelick niet dat Christus boor
Pilato bekende ende belödde, segghen
de: Joahannis int. xviii. capittel. Zijn
rÿck en is van deser weereelt niet.

Godt is een gheest, ghelÿck als Jo
hannes int. iiii. capittel schrijft, en dock
ij. Corinthia. iij. staet, daerom is ooc sijn
rÿck gheestelÿck, ende niet weereeltlick,
oft vleselÿc oft aertsch, ende alle din
ghen in dit rÿck sijn gheestelick, daer
om sijn den brede ende de gherusthept
van desen rÿcke gheestelick, dat is, ee
nen brede ende gherustichept der con
scientien, ende niet een wtwendighe
wellust, maer veel meer lijden, bangic
hept ende verdriet.

In desen brede, ende in dit rÿck Chri
sti en sal gheen schoeminge noch ghe
breese der doot wesen, gheen breese der
sonden, noch des dupuels, noch der hel
len, maer eenen goeden wille, ende on
metelÿcke dancklegginge tot Godt etc.
ende al worden de wtuercorenē Gods
hier op deser weereelt gheperseequeert,
ghelallert ende veruolcht, ende bangic
hept ende lijden aenghedaen, nochtans
so betrouwen si den Heere, en en sullē
inder eewichept niet beschaemt bliuē.
fi

si bevblijden haer, om dat si een troone
berwachtēde sijn, die welke voor haer
betwaert wordt, eenen grooten loon in
den hemel.

Ende Christus onse eewighe Co-
ninc die confirmeert en troost ons sel
ue, daer hi spreekt, Joā. xvi. In der we-
relt sult ghi liden hebben, maer in mi-
brede, hebt goeden moet ende betrou-
wet: ick hebbe de weerelt verwonnen.
Dit is der godtvuchtighen Christe-
nen troost ende brede, dat si sekerlijck
en sonder twijfel weten, dat si eenen
Vader in den hemel hebben, die welc-
ke goetwillich, vriendelick ende barm-
hertich teghen haer is.

Den brede ende de gerusticheyt vā
deser weerelt en is voorwaer gheenē
brede, gherusticheyt oft blijfchap, die
welcke met haer brenghet, ende bi haer
heeft meer bitterhepts ende verdricts
dan honichs oft soetichepts, ende meer
gallē dan supckers. De weerelt maect
brede, ende als si wil, so breect si dien
wederom, den brede van deser weerelt
is cort, ende en duert nauwelic een iact
oft twee, maer den brede Christi duert
eewelic, die en houdt niet af, hi en wort
niet

niet ghebroken.

De Heplighe Schriftueren ghetuyghen oock, dat het rijk Christi soude wesen een eewich rijk. ij. Samuelis. ij. Ick wil den stoel sijns rijcs vast stelle, tot inder eewichept. Ende Isa. ix. capit. Dus is een kint ghebozen, een sone is ons ghegheuen, wiens heerschappie is op sijn schouderen, ende hi is genoemt wonderlick, raet, cracht, sterck, ende eewich Vader, prince des breedts, op dat sine heerschappie groot worde, ende sijns breedts en is gheen eynde, op den stoel David, ende op sijn Conincrijk, dat hi dat toerechte en sterckmake, met gherecht ende gherechtichept, van nu aen tot inder eewichept. Ende Danielis. ij. cap. Godt des hemels sal verweken een rijk, dat inder eewichept niet vergaen en sal. Daniel. ij. Sijn rijk is een eewich rijk, en sijn macht duert van ghelachte tot ghelachte. Daniel. iij. cap. Sijn macht is een eewighe macht, die welke van hem niet ghenomen en sal worden, ende sijn rijk is een rijk dat niet vergaen en sal. Also heeft oock die Enghel Gabriel de moeder Gods Marie toegesproken. En breeft niet

niet Marfa, ghi hebt gracie vercregen
bi Godt: liet ghi sult ontfanghen in v
lichaem, ende ghi sult baren eenen So
ne, ende ghi sult sinen naem noemen
Jesus, dese sal groot sijn, ende sal ghe
noemt worden een Sone des alder
hoochsten. Ende die Heere Godt sal
hem gheuen den stoel sijns Vaders
Dauid, ende hi sal regeren ouer dat
hups Jacob ewelick, ende sijns rijcs
en sal nimmermeer een eynde wesen.

Maer hier mochte yemant vraghen
It sake dat Christus rijck si een onuer
ganchelijck ende ewich rijck, waerom
seft Paulus dan totten Corinthen int
eerste Epistel. i. Corinth. xv. dat Chri
stus sijn rijck ouergheuen sal Godt en
de sinen Vader: Antwoorde: Verstaet
doch de schriftueren wel: Sinte Pau
wels en wil met desen woordē niet, dat
Christus rijck een eynde nemē sal, maer
hi wil hier mede bewijlen, dattet rijcke
Gods nō, op deser tijt noch bedect en
verborghen is, op dattet int eynde van
deser weerelt upt alder volcomenste,
alder volmaecste ende alder claerste ge
openbaert ende ontdeet soude wordē.
Ick segghe also ontdeet ende gheopen
baert

baert als datmen als dan openbaerlick
 sien, begrijpen ende verstaen mach, dat
 Christus rijck, si Gods des Vaders
 rijck. Ende dat dat selfde rijck, dwelc
 Christus den Apostelen ende alle op-
 rechte ghetrouwe predicanten ghepre-
 diet ende vercondicht hebben, si oock
 dat selfde rijck, dat van allen heyligen
 int eynde der weereelt bekend en open-
 baer sal sijn, ende claerlic van aensicht
 aen aensicht, want Jesus Christus is
 een warachtich Godt, ende sijn rijck is
 een oueranderlijck ende een eewich
 rijck, Psal. c xlv. so volghet oock daer
 wt dat sijn rijck eewich si, maer noch-
 tans bedect.

Daer na heeft Godt begunst inder
 rechter tijt, hem se luen ende sijn rijc te
 openbaren ende bekend te maken, duer
 sijn woort, nochtans niet gantschelick
 gheheel openbaerlick, dat de goddelic-
 ke moghentheyt ende dat eewige rijck
 Gods vanden hiesche, dat is, vander
 weereelt ghesien, ende bekend mochte
 worden, ghelijck als wi geloouen, dat
 wi sien sullen int eynde der weereelt.
 Godt heeft ghesonden de Patriarchen
 Moysen en de Propheten, die welcke
 van

banden Hepligen Gheest verlicht wa-
ren, dat si predicken ende vercondighen
souden, den raedt, den welken hi in hē
ghesloten hadde, ende op dese maniere
heeft Godt aldereerst hem seluen den
volcke bekenet ghemaect. En ten laet-
sten heeft hi wtgesonden sinen eenighē
Sone Iesum Christus, de welke daer
is inden schoot sijns Vaders, die welcke
ke ooc alle den Vader kemet, en den
Vader ghesien heeft. Dese Iesus heeft
eerstmael begonst te prediken ende te
vercondighen dat Evangelie des rijcs,
dat is, de gratie, die ghegheuen is
souden, die verrisenisse der dooden, en
dat ewighe leuen, onder den Jode in
de Joetsche landen, op dat hi de kinde-
ren Gods, die welke verlkroep ware
wederom vergaderen ende bi den an-
deren versamen soude. Van dier tijt af
so heeft dat rijck Gods begonst be-
kent te worden, ende na der verrisenis-
se Christi banden dooden, ende na sijn
opclimuen ten hemele, is hi gheworde
(sic meyne Christus Iesus Mariae So-
ne) een heerlich ewich Coninck, ende
na der menscheit een Heere alder crea-
turen, ghelijck als daer van hem ghe-
schree

schreuen staet, Psal. viij. Ghi sult hem tot eenen Heere maken, ouer de wercken dijner handen. Alle dinck hebt ghi hem onder den voeten gheworpen et c.

Daer bouen, so heeft Christus oock sinen Discipelen beuolen, dat si sijne heerlijcke Kijcke, ouer die gantsche werelt vercondighen souden, segghende. Marc. xvi. cap. Ghaet henen in der ganseher werelt, ende predicht, dat is, vercondighet dat Euangelium allen Creaturen. Des ghelijcken oock. Act. 7. capit. spreekt S. Petrus: Na dat hi van den dooden verresen was, heeft hi ons beuolen (hoort dat beuel ende ghebot) dat wi den volcke predicken souden, en dat wi ghetuyghenisse gheuen souden (merck wel aen die ghetuygen Christi des Conincs) dat hi die selfde is, die daer vā Godt ghestelt is, eenre Rechter der leuender ende der dooder.

Dese Coninc Christus administreert ende regeert in sijne Kijcke, dat is, in der Christen ghelouighen menschen herten, doer den heplighen Gheest, ende doet sijn wort, ende bliuet also bi ons, tot den eynde der werelt toe, als Mat. int. viij. cappittel. staet. Ende die

hulde, ende den zeghele van desen Rijke
he is, die heplighe gheest, die Sacramen
ten, dat Doop sel, die Absolutie in der
bischten, of die macht der Slotelen, en
de dat Sacrement des Altuers of des
aentmaels Christi. Ende de ghene
die daer gheloonich sijn, ende betrou
wen op de beloftenissen des Euange
liums, dat sijn hinderen des Rijke
Christi, die welke oock verwachten in
eeneu valten ende sekeren hope, dat
dat Rijke Christi, eens teghens haer
gheopenbaert sal worden, dat is, si ver
wachten in eeneu valten hope dat ee
wighe lenen.

Dit Rijke Christi wast ende neemt
oock van daghe te daghe toe, ende staet
oock valt, in den Gheest, ende in den
Ghelooue, ende is by ons noch ghe
borghen, ende eene verholenthept of
Mplterie. Want wi moeten hier noch
segghen: Ick ghelooue. Ick ghelooue in
Godt den Vader. Ick ghelooue in
Godt den Sone. Ick ghelooue in Godt
den H. Gheest, ende also voort aen, ghe
lijck wi in onsen artijckelē des gheloofs
segghē moete, ende moete alle dese hoo
ghē dingē noch gheloouē, en en moghē
gheen

gheen van desen dinghen sien noch verstaen opebaerlijck. Noch ter tūt (spreect S. Paulus i. Corinth. xij. capi.) sien wi door eenē spiegel, in eenē dōcker wort, maer dā sullen wi sien, aenghelicht aen aeghelichte. En. ij. Corinth. iij. cap. Nu spiegelt hem des heeren claerheyt in ons allen, met eenen ontdecken aenghelichte, ende wi worden herclaert in den selvdē beelde, van der eender claerheyt tot der ander, als dā dē Gheest Gods. Also spreect noch die H. Evangelist Joannes, in sinen brief: Nūne alder liefste, nu sijn wi kinderen Gods, en ten is noch niet opebaer, dat wi sijnfullē. Mer wi weten wel, dat waanneet dat openbaer wesen sal, dat wi als dan hem sien sullen ghelijck als hi is.

Wīs waer Christus is wel een ewighe Coninc, nochtans so administreert hi sine heerlicheyt, moghentheyt, ende sijn Rūcke int bedeckt ende int verborghen, dattet van den vleesche niet verstaen ende begrepen mach worden, op dat die Godloose hepdenen, die sekere wereltlijcke menschen, niet verstaen en souden dat hi een God si in den hemel ende in der aerden. Ende al ist sake

B. ij. dat

dat hi nochtans ghehenghe ende toe la-
te datmen sijn rijk, sijn heerlicheyt, sijn
ghewelt ende moghentheyt in alle die
weereft predike, vercondighe ende be-
kent make, so en ghelouen dat noch-
tans alle menschen niet.

Hi regeert en regneert inden gheest
met stilder, secretelijcker ende heyme-
lijcker manieren, also seer gheheestlijk
niet int openbaer, dat hi in sijn rijk, en-
de in sijn mogentheyt, ende in sijn heer-
licheyt openbaer en bekent mach wor-
den, want sijn rijk en is van deser we-
relt niet, so Johannis. xvi. staet. Ghi en
siet hier niet van Christus rijk, dan dat
vercondighen des Euangeliums, ende
dat wtdeplen der Sacramenten, doer
den welchen Godt regneert in der god-
saligher menschen herten ende consci-
tien, ende het rijk Christi is een rijk
des gheloofs, het welc onsienslic is noch
ter tyt, maer dat is ghelegghen int velt
ghelooue en in eenen sekeren hope.

Die Coninck des rijcs lijdet hier en
de verdraecht in deser weereft die bla-
spheerders, en sijns woorts versma-
ders, die ouertreders en godloosen, hi
laet oec den Sathe toe, dat hi berleyde
be

19
bedrieghe, ende ghehenghet oock dat si-
ne wtuercozenen deel verdriets en lij-
dens onderworpen sijn, hi laet de doot
haer macht ende tyranie toonen ende
ghebruycken, also wel ouer den goede
als ouer den quaden, want den tyt en-
de sonde en is noch hier niet, in wel-
ker sonde hi sijn rick ouergheuen ende
resigneren soude. Godt sinen Vader,
maer nochtans so sal den tyt comen, in
den welken hi sine heerlicheyt, open-
baerlick reueleren sal, en sal met groo-
ter moghen theyt sinen wtuercozenen
gheuen dat rijke, dat is, dat eeuwige le-
uen, diwelch hi haer beloest hadde, en-
de den godloosen, sinen versmaders en
de vianden dat eeuwige vier, daer an-
ders niet ghehoort en sal worden dan
gheschrey ende knerselinghe der tanden.

Dat ricke Gods (segge ick) is nu
ghedect, ghelick de Sonne onderwylle
banden wolcken bedeckt is, also dat si
dan ons niet ghesien en mach worden,
om der wolcken wille, die die bedeckē,
hoe wel dat die nochtans al tijt schijnet,
also is dat ricke Christus nu ter tyt bes-
deet, diwelch nochtans ewich en heer-
lick is in hem seluen. Ende ghelick als

eenen heymelijcken schat van ons int
licht ghebracht wordt, die langhe ver-
borghen ghelegghen heeft, also sal oock
den tijt comen, dat het rijck Christi, het
welck nu een rijck des gheloofs is, en-
de van ons int openbaer niet gesien en
mach worden, want dat van onsen oog-
ghen verborghen is, dat de Heere Je-
sus Christus Marien Sone, verclaren
ende openbaren sal sine heerlicheyt, en-
de die macht sijns rijcs, ende sal alle ge-
loouighen doer sine moghentheyt daer
in stellen.

In deser tijt wordt ons dat rijck der
gratien ende der salicheyt gepredict en
de vercondicht, en nu ist een rijc des ge-
loofs, maer hier namaels ten ionckten
daghe sal dat geopenbaert worden, en-
de sal sijn een rijck der glozen. Wi sul-
len als dan den Coninc Christum sien
in grooter heerlicheyt, ende in een on-
wtsprekelike moghentheyt, inde wele-
ken wi nu ter tijt alleen moeten gheloo-
uen, ende dat ghelouue sal sinen loot
ontfanghen, te weten, dat wi voort aen
niet meer ghelouuen en sullen aen den
Sone Godes Jesum Christum, mer wi
sullen met hem regueren ende besitten dat

27
dat rijk, dwelck wi hier ghelooft ende
inden ghelooue beseten hebben .i. Co-
rin. xiiij. Nu is onse kennisse onvolmaect
ende stuckwerck, maer als daer comen
sal dat volmaect is, so sal dat stuckwerck
dwelck onvolmaect is ophouden. Nu
bekenne ick onvolcomelijck ende stucs-
wijse, maer dan sal ick bekennen, ghe-
lijck als ick bekent ben.

Daerom sal Christus dese heerlijc-
heyt, moghentheyt ende sijn rijk, dwelc
nu bedeckt is, openbaren, wanneer hi
ouerleueren ende in handen geuen sal,
Godt sinen Vader sijn rijk, ende wan-
neer hi openbaer maken sal, het ghene
dat wi worden sullen, hi sal dat ghelo-
ue ende mysterium oft verholentheyt
wech nemen, want wi voorzaen des
gheloofs niet meer behoeuen en sollē,
maer hi sal sijne wtuercorenen stellen
voor Godt sinen Vader, op dat wi hē
openbaerlick moghen bekennen in sijn
rijk, dwelck hi voor ons bereydt heeft
op dat wi hem moghen aensien sonder
spiegel, ende doncker woort, op het
alder claerste. Als dan en sal dat niet
meer ghenoeimt worden een rijk des
gheloofs, maer een rijk der glorien,
en

ende der heerlichept. Als dan en sullen
 wi niet doruen ghelouen, hopen oft
 herwachten, maer wi sullen Christo ge
 lijk wesen in glozien, wi sullen met
 Christo regneren, ende wi sullen als
 dan dat rijke, dwelck wi hier ghelooft
 ende inden ghelouue herwacht hebbē,
 inder waerachtichept besitten, daer ons
 doch brenghen wil onse Heere Jesus
 Christus, die Coninck der coninghen,
 die Heere der Heeren, wiens rike
 inder eewichept gheen eynde
 hebben en sal, den seluen
 siere, lof ende prijs in
 der eewichept.
 Amen.

Ghedruct Chantwerpen by
 Steuen Hierdmans.
 M.D. Klijij.